

IOSIF, IOAN

n. 1 septembrie 1887, Geoagiu, jud. Hunedoara

d. 18 iulie 1969, Rupea, jud. Braşov

A fost fiul lui Gligor și al Anei, ambii țărani agricultori.

A urmat cursurile școlii secundare în Baraolt, iar studiile liceale le-a finalizat la Sighișoara. S-a înscris la Politehnică în Budapesta, iar mai apoi a urmat cursuri la Universitatea din Laussane în Elveția. Doctoratul și l-a susținut în Drept la Universitatea Sorbona din Paris. A urmat câteva cursuri de economie la Universitatea din Londra.

După izbucnirea Primului Război Mondial a fost închis împreună cu soția sa în lagărul de la Sopron din Ungaria. În toamna anului 1918 a fost eliberat, fapt pentru care se implică în organizarea evenimentelor care trebuiau să aibă loc la Alba Iulia. A fost ales președinte al Consiliului Național Român din plasa Cohalm și s-a ocupat de organizarea Gărzilor Naționale din oraș și împrejurări.

A participat la Adunarea de la Alba Iulia din 1 decembrie 1918 ca delegat al cercului electoral Rupea (Cohalm). A doua zi a fost ales membru în Marele Sfat Național, fiind numit pe urmă și prim pretor al plășii Cohalm. Datorită pregătirii sale profesionale este numit și comisar economic al Consiliului Dirigent pentru plasa Cohalm. Cunoscut pentru implicarea în evenimentele sfârșitului de an 1918, a fost numit de Guvernul României consilier la Congresul de Pace de la Paris fiind acreditat la deliberările din comisiile financiare și economice unde a funcționat până la data semnării tratatelor de pace de la Versailles și Saint-Germain-en-Laye.

S-a implicat în politica noului stat format, fiind ales deputat în primul Parlament al României Mari, dar și numit inspector în Ministerul Muncii și Sănătății. Între anii 1924-1944 a fost membru al Partidului Național Liberal.

A practicat avocatura în biroul avocatului Radu Dumitrașcu din București, însă începând din anul 1936 se va retrage la Rupea unde a practicat avocatura în continuare.

Activitatea publicistică a fost una fructuoasă, publicând mai multe lucrări de specialitate pe teme economice, atât în țară, cât și în străinătate. De pildă, în anul 1939 a publicat la Paris lucrarea *La stabilisation du changer roumain*.

Odată cu instaurarea regimului comunist au început represiunile împotriva lui și a familiei acestuia. I-a fost confiscată averea (3 hectare și 17 ari de pământ și o casă), iar la 16 august 1952 este arestat prima dată și trimis la lagărul de la Capul Midia pentru o perioadă de 36 de luni. A fost eliberat în anul 1955, dar nu pentru multă vreme, deoarece a fost din nou acuzat de uneltiri împotriva statului și arestat la 29 septembrie 1959. A fost încarcerat în penitenciarul Codlea, însă de această dată stă închis câteva luni, fiind eliberat în 2 mai 1960.

Ultimii nouă ani din viață i-a trăit la Rupea.